

Zaaknummer 2013-W1080 (2) H

28 november 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 22 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het verzoek om herziening van:

[naam],
hierna te noemen: verzoekster,
juridisch adviseur: mevrouw mr. N.A. Viellevoye-Geers.

1. De procedure

Bij beslissing van 27 juni 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, klaagster niet ontvankelijk verklaard inzake de klacht van klaagster tegen aangeklaagde [naam].

Mevrouw mr. N.A. Viellevoye-Geers heeft bij schrijven van 8 september 2014 namens verzoekster herziening van voornoemde beslissing gevraagd. Ook verzoekster zelf heeft bij brief van 21 september 2014 een verzoek tot een nieuwe behandeling gedaan. Vervolgens zijn door de juridisch adviseur stukken ter onderbouwing van het verzoek ingediend.

Op 31 oktober 2014 heeft de behandeling van het verzoek achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het verzoek

Verzoekster – klaagster in de bodemprocedure – voert als grond voor haar verzoek aan dat er sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden.

Zij heeft daartoe verwezen naar de stichtingsakte stichting “[naam]”, gevestigd te Rotterdam, gedateerd 28 april 1950 en een wijziging van de statuten van de stichting “[naam]”, gedateerd 27 november 1957 en naar de notulen van vergaderingen van het bestuur van de stichting “[naam]”¹.

Uit deze stukken blijkt volgens verzoekster dat de burgerlijke stichting “[naam]” onder invloed en zelfs toezicht stond van het Bisdom Rotterdam. Dit houdt volgens haar in, dat een kerkelijk instituut, te weten het Bisdom Rotterdam, verantwoordelijk is voor de burgerlijke stichting “[naam]”.

---

¹ Notulen van de vergaderingen gehouden op 22 maart 1962, 17 april 1963, 16 september 1964, 16 juni 1965, 20 april 1966, 26 april 1967, 20 maart 1968, 19 maart 1969, 22 december 1970 en 16 juni 1971.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 22.1 van de nieuwe Procedure is herziening van een beslissing mogelijk omdat en indien is gebleken van nieuwe feiten of omstandigheden dan wel van feiten of omstandigheden die om andere redenen bij de eerdere beslissing niet in aanmerking zijn genomen.

De bijzondere kamer heeft kennis genomen van de inhoud van:

- het klachtdossier;
- de beslissing van de KLAC van 27 juni 2014,
- de beslissing op bezwaar van de bijzondere kamer van 31 oktober 2014,
- het verzoek tot herziening met de daarbij behorende stukken.

De Klachtencommissie heeft verzoekster, die blijkens het klaagschrift toen van mening was dat het kerkelijk gezag over aangeklaagde berustte bij de Congregatie van de Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort, niet ontvankelijk verklaard. Het door verzoekster tegen die beslissing gerichte bezwaar is door de Bijzondere Kamer bij beslissing van 31 oktober 2014 niet gegrond verklaard.

De Klachtencommissie heeft in de beslissing van 27 juni 2014 tevens overwogen dat de Stichting [naam] bij gebreke van een daartoe strekkend besluit van een kerkelijke autoriteit niet kan worden aangemerkt als een kerkelijke instelling.

Het herzieningsverzoek is gebaseerd op de stelling dat in de zaak van verzoekster het kerkelijk gezag over aangeklaagde ten tijde van het misbruik (in de periode 1962 tot 1971) berustte bij het Bisdom Rotterdam.

Ter onderbouwing van die stelling heeft verzoekster overgelegd de stichtingsakte stichting “[naam]”, gevestigd te Rotterdam, gedateerd 28 april 1950, een wijziging van de statuten van de stichting “[naam]”, gedateerd 27 november 1957 en de notulen van een aantal vergaderingen van het bestuur van de stichting “[naam]”, die bij de eerdere beslissing door de Klachtencommissie niet in aanmerking zijn genomen.

Uit de door verzoekster overgelegde stukken volgt niet dat de stichting [naam] in 1950 is opgericht door het Bisdom Haarlem en evenmin dat de stichting toen of nadien op grond van een daartoe strekkend besluit van de Bisschop van Haarlem of Rotterdam als een kerkelijke instelling in de zin van het Reglement voor het R.-K. Kerkgenootschap moet worden aangemerkt.

Het standpunt van verzoekster komt er dan ook kennelijk op neer, dat aangenomen dient te worden dat de stichting wegens de invloed en het toezicht van het Bisdom Rotterdam daarop gelijk gesteld dient te worden met een kerkelijke instelling.

De bijzondere kamer is echter van oordeel dat uit de overgelegde stukken wel blijkt van enige invloed van onder andere de Bisschop van Rotterdam, maar dat die invloed een voornamelijk toezichthoudend karakter draagt en met name is gericht op de nakoming door de stichting van de katholieke beginselen. Van een doorslaggevende zeggenschap van de kerkelijke autoriteit (en) op de dagelijkse gang van zaken van de stichting is echter geen sprake, zodat voor een gelijkstelling geen plaats is.

De bijzondere kamer acht het dan ook redelijkerwijs uitgesloten dat de Klachtencommissie bij een hernieuwde behandeling tot een ander oordeel zou komen dan niet-ontvankelijkheid.

Gelet op het vorenstaande zal de bijzondere kamer het verzoek niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- Verklaart het verzoek tot herziening niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 28 november 2014 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.